

Emilka však, od rodičů vyhýčkaná, chtěla každý den ven — prý na čerstvý vzduch a sama, což pan Ignác první dny jakž takž trpěl, když se to však opakovalo a žena chodila mu domů často i po půlnoci, tu i našemu Ignácovi došla trpělivost; počkal si jedné noci na Emilku a promluvil jí do duše. Než Emilka se rozčílila a rozplakala, že prý jí nepřeje radost, a šla domů si postěžovat.

Když rodiče se Emilky zastali a pan Ignác povoliti nechtěl, tu tatík nařídil, by se Emilka od muže odstěhovala. Emilka poslala si pro svoji „výbavu“ a k muži se již nevrátila.

Pan probošt jindřichohradecký snažil se sice novomanžele nějak udobřit, neb byl to jeho první pár, který za svého pobytu v Hradci oddával, a proto jej velmi mrzelo, že se rozešli, ale nic naplat.

A tak minula léta — pět, deset let, pan Ignác odstěhoval se do Č. Budějovic, kde zřídil si obchod, Emilka pomáhala bratrovi, který zřídil si cukrářství v Jindři. Hradci. později však dostala povolení sama zříditi si stánek a prodávati na náměstí cukroví. A leta plynula dál, — patnáct, dvacet, pětadvacet. Bývalí manželé už by byli se snad na setkání ani nepoznali, prožili mládost každý svým způsobem a ocitli se v podzimu svého žití. Pan Ignác válkou přišel o skrovné své jmění, Emilka pocítovala již, že jest stará a práce že jí od ruky nejde. Co bude dál? Co si počne nyní, stará, bez prostředků? A tu myslí Emilčinou problemko: „Vždyť máš muže, jsi s ním právoplatně oddána, ať se o tebe stará!“

A jednoho krásného dne obdržel pan Ignác, nyní šedesátník, od soudu žalobu, v níž požaduje na něm jeho manželka 14.000 Kč jako alimenty za poslední tři roky a pro příště měsíční podporu 500 Kč.

Pan Ignác zkoprněl. „Ježíšmarjájosef! Já mám platit a nemám sám z čeho být živ.“ lamentoval. Než žaloba jest žaloba a p. Ignác podal protižalobu. Vyžádal si u soudu právo chudých a podal žalobu o rozvod a rozluku. Jako důvod uváděl, že se svojí ženou byl jen asi 6 neděl a nyní že již 25 roků spolu nežijí a se nestýkají, takže manželství toto není manželstvím, a proto žádá, by manželství ve skutečnosti neexistující bylo i úředně zrušeno. Než soud rozhodl jinak. Nežítí společně v manželství 25 let není prý ještě zákonným důvodem k rozvodu a k rozluce a tak pan Ignác se svojí žalobou byl zamítnut a odsouzen hraditi právnímu zástupci své manželky útraty přes 800 Kč.

Pokud se žaloby ohledně alimentů týče, bude stání co nejdříve. Č. M.

Z CIZINY

Chtěli zabavit lokomotivu.

Zákony jsou pěkná věc, jenom nesmějí býti přes sto let staré. Při tak úctyhodně starých zákonech dochází pak někdy k různým komplikacím, jichž řešení bývá dosti obtížné a při tom namnoze ještě mívá příchut' trochu komickou.

Takovýmto složitým případem obírala se nyní první trestní komora soudu ve Štrasbur-

ku v tomto celním sporu: Jistý strojívedce propašoval na lokomotivě vlaku z velkovévodství Lucemburského do Francie půl třetího kilogramu tabáku a pět kilogramů cigaret. Bděle celní revisi však nešel a pašované kufro bylo mu na lokomotivě zabaveno.

Ale ve Francii platí celní zákon z roku 1816 a ten předpisuje striktně, že bezpodmínečnému zabavení musí podlehnouti nejen pašované zboží, ale v každém případě i vozidlo, jehož bylo použito ku převezení zakázaného zboží při překročení hranic. V tomto případě byla vozidlem tím železniční lokomotiva, náležející správě společnosti alsasko-lotrinských drah, a měla tedy milá lokomotiva býti zabavena ve prospěch celní pokladny. Poněvadž takovou lokomotivu přec jen nelze jen tak beze všeho zabavit a prodati ve veřejné dražbě, rozhodnuto přenechatí rozřešení soudu.

Soud uznal, že požadavek celních úřadů jest zákonem plně odůvodněn. Poněvadž celní úřad zřekl se svého práva vozidlo, tedy lokomotivu, zabavit, vynesl soud rozsudek, jímž železniční správa alsasko-lotrinská odsouzena zaplatiti kromě cla ještě pokutu ve výši 1168 franků a jakožto odškodnění za nezabavenou lokomotivu celní náhradu 100.000 franků.

Jen když lokomotiva byla zachráněna...
br.

Povraždil celou svou rodinu.

Právě před rokem byl spáchán v Amsterdamu hrozný čin, který vzrušil celou veřejnost. Hostinský pomocník, 43letý Harme Hendrik van Dam zabil dne 29. ledna minulého roku svou ženu, 31. ledna svou dcerušku a 1. února svou nevlastní dceru. Se všemi mrtvolami uzamkl se ve svém bytě. Když na upozornění sousedů, že v Damově bytě stalo se asi něco neobvyklého, vyrazili policisté dveře, našli vraha sedícího tupě u stolu, s hlavou v dlaních skloněnou. Byt byl naplněn slabým zápachem svitiplynu.

Svědectvími výpověďmi bylo zjištěno, že jeho žena byla lehkomyšlnou a nepořádnou osobou a že mezi nimi proto docházelo k častým různicím. Státní návladní navrhol za spáchanou trojnásobnou vraždu trest doživotního žaláře, soud však uznal obžalovaného Dama vinným vraždou pouze ohledně obou dítek, kdežto v případě ženy shledal pouze za bití. Rozsudek zněl na dvanáct let žaláře.

Nyní zabýval se věcí odvolací soud. Státní zástupce navrhol zvýšení trestu na dvacet let. Odvolací soud zrušil první rozsudek jako nedostatečně odůvodněný a uznal obžalovaného vinným týráním manželky, jež přivedilo její smrt, a dokonanou vraždou obou dítek. Přisouzený trest dvanácti let žaláře ponechal však odvolací soud v platnosti. br.

Rychlé soudnictví v Číně.

Jak známo, jsou Číňané lidé pomalí; než se k něčemu rozhoupají, trvá to věčnost. Poněvadž ale každé pravidlo má své výjimky,

má je i tato čínská loudavost. V soudnictví totiž jsou v Číně strašně rychlí: se zločinci nedělají žádných dlouhých procesů a odkládání líčení je tam věcí téměř neznámou. Ale rekordů dosáhli oněhdy v Šanghaji.

V nádraží šanghajském stál k odjezdu připravený vlak a cestující pokojně vyhlíželi z oken vagonu. Tu byl náhle na nástupišti zatčen jakýsi vojín, který se tam dosti nepokojně procházel. Rozkřiklo se, že je to špehoun, jehož úkolem jest zavraždit křesťanského generála Fenga. Při důkladné prohlídce vojínova oděvu byly skutečně nalezeny v jeho kapsách dvě malé pumy.

Za dvě minuty na to zasedl na nádražních lavicích válečný soud a dříve než uplynula třetí minuta, byl voják odsouzen k smrti. V páté minutě, když zazněl signál k odjezdu vlaku, provinilec byl ke zděšení všech cestujících uprostřed nástupiště stať.

RŮZNÉ ZPRÁVY

V Americe je nejméně zločinců mezi Čechoslováky. Americké listy uveřejňují právě obsáhlé kriminální statistiky za r. 1923. Z nejrůznějších, jinak velmi poučných a zajímavých poznatků, z této statistiky vyplývajících, interesují nás nejvíce údaje, kolik ten který národ měl v roce 1923 odsouzených. A tu jsme s radostí konstatovali, že Čechoslováci jsou v tomto ohledu na místě nejposlednějším. Na 100.000 Čechoslováků připadá v uvedeném roce jen 65.9 odsouzených, kdežto všechny ostatní národy mají počet odsouzených mnohem větší. Za Čechoslováky hned přicházejí Němci se 79.8 odsouzenými (vždy na 100.000 příslušníků), pak Švýcaři s 87.5, Dánové se 101.5, Angličané se 106.7, Jihoslované se 178.8, Italové s 201.8, Litevci s 212.1, Maďaři s 223.0, Rusové s 232.1, Skotové s 233.3, Poláci s 274.8, Švédové s 287.6, Norové s 293.2, Řekové s 296.1, Rakušané s 317.7, Irové se 405.8, Mexikáni se 612.9 a Finové se 697.5. Nejvíce odsouzených měli černoši, a sice 797.1 na 100.000 příslušníků, ostatní barevná plemena (Indiáni, Číňané, Japonci) 666.9, cizinci bílé pleti 488.5, kdežto běloši v Americe rození jen 239.4 na 100.000 příslušníků. Velký tento rozdíl vysvětluje se tím, že běloši-cizinci mají mnohem větší procento dospělých mužů. — Z obsáhlé statistiky je zajímavé ještě to, že ze všech odsouzených bylo jich 25.6%, tedy více než celá čtvrtina, kteří odpykávali si trest pro opilství, což ve státě, kde pítí jakýchkoli lihových nápojů, i piva, je nejpřísněji zakázáno, vzbudí zajisté rozruch a nutí k přemýšlení, „je-li prohibiční zákon opravdu na svém místě...“

ROZHODNUTÍ NEJVYŠŠÍCH SOUDŮ

Zrušení pachtu honitby. Župní úřad může zrušit propachtování honitby, když má za to, že vyhláška nebyla uveřejněna způsobem, zaručujícím dostatečnou její publicitu (uveřejnění

pouze ve Zprávách města Bratislavy). (Nález nejv. správ. soudu v Praze č. 24.331-25.)

Spolupachatelství při zločinu veřejného násilí (§ 81 tr. zák.). Je-li činnost jednoho spolupachatele s činností druhých spjata pojátkem záměnnosti, takže u všech jde o vědomé, týmž zlým úmyslem nesené spolupůsobení při témže násilném a výhrůžném jednání, zodpovídá spolupachatel nejen za celkový čin, nýbrž i za jednotlivé počiny svých společníků. (Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně, Zm I 476/24.)

Honební právo. Podle českého honebního zákona je důvodem pro zrušení nájemní smlouvy, byl-li nájemci honitby odňat zbrojní list. Výrok o zrušení nájemního poměru podle § 23 honebního zákona pro Čechy přísluší úřadům honebním. (Nález nejv. správ. soudu v Praze č. 23.733.)

PRÁVNÍ RÁDCE

řídí JUDr. Emil Hartmann, advokát v Praze. V této rubrice udílíme bezplatně skutečným předplatitelům a stálým odběratelům stručné právní porady. Zvláštními dopisy se neodpovídá.

Porodní asistentka V. Musíte vyčkat, až bude trestní řízení proti Vám skončeno. Když pak vyjde najevo, že trestní oznámení na Vás podané nemělo vůbec rádného podkladu, můžete na dotyčné pány podat trestní oznámení pro zločin utrhání na cti.

J. M. z M. Přisouzené útraty pro urážku na cti nemohou být tak veliké, aby se pro ně musil přepisovat celý dům. Zbavování se majetku za účelem vyhnutí se očekávané exekuci jest trestný čin. Mimo to může býti tento prodej naříkán jako neplatný. Domnívám se však, že výtěžek truhlářství stačí k zajištění takového menšího obnosu.

Pan J. J. v H. Jestliže jste byl jako ženatý přeložen, máte nárok při každém přeložení na stěhovací výlohy. Jest ovšem otázka, zda jste je již neobdržel.

V. B., Karvinná. Vaše záležitost bude upravena novým zákonem o požitcích státních zaměstnanců.

HUMOR Z ŘÍŠE §§

Dvoji důkazy. *Mathematik:* Pro každé tvrzení nutno míti aspoň dva důkazy, a to jeden přímý, druhý nepřímý.

Právník: Pro každé tvrzení nutno míti aspoň dva důkazy, a to jeden, že to tvrzení je správné, a druhý, že to tvrzení je nesprávné.

*

Termín. Pondělí 11./III.: 9½ hod. dop.: Alimentační žaloba svobodné Bětušky Matla-fouskové proti Novákovi & Co., spol. s r. o.

*

Soudce (k obžalovanému, jenž se vytáčí): „Myslíte, že vám to budeme věřit? Máte nás za takové hlupáky?“

Obžalovaný: „Na tuto otázku odpírám odpověď.“